

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/153/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203860
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718203860.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: P. X.N., E.. Š., O.. XX.XX.XXXX, V. R.. B. XXX/XX, XXX XX Y., občan ČR, o zaplatenie 1 523,06 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 306,06 Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**
- III. Súd žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názor VÚB, a.s., IČO: 31320155, (ďalej len ako „VÚB, a.s.“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.06.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 523,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.05.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 04.03.2013 bola medzi VÚB, a.s. a žalovaným uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č.XXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %, so schváleným úverovým rámcom vo výške 600 Eur, pri štandardnej mesačnej splátke vo výške 20 Eur. Žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie vystavil žalobca ku dňu 17.05.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.04.2018, obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku, s prihliadnutím na vykonanie úhrady žalovaného, s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1523,06 Eur. Žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.04.2018, t.j. v lehote splatnosti do dňa 20.05.2018. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení, vo výške určenej Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t.j. od 21.05.2018 do zaplatenia.

2. K žalobe žalobca priložil nepodpísané Obchodné podmienky pre vydanie a používanie a používanie kreditných platobných kariet (ďalej len ako „Obchodné podmienky“), Výpis z Pôžičkovej karty Quatro od 14.03.2013 do 30.04.2018 a Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXX, podpísanú žalovaným dňa 24.02.2013 a predchodcom žalobcu dňa 04.03.2013 (ďalej len ako „Zmluva o úvere“).

3. Podľa § 106 ods.1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len ako „CSP“), ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

4. Žalovanému sa na adrese jeho pobytu podľa registra obyvateľov žalobu s prílohami, poučeniami o procesných právach a povinnostiach a uznesením tunajšieho súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, nepodarilo doručiť.

5. Podľa § 116 CSP, ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a).

6. Nakoľko sa šetrením tunajšieho súdu a ani šetrením príslušných útvarov PZ nepodarilo zistiť skutočný pobyt žalovaného, tunajší súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami CSP dňa 16.11.2018 zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a ďalšie písomnosti doručoval žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu uvedenú v registri obyvateľov SR.

7. Podľa § 150 ods. 1,2 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

8. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

9. V súlade s vyššie citovanými ustanoveniami súd dňa 07.12.2018 vyzval právneho zástupcu žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení, konkrétne špecifikovanie, (a) aká je celková suma peňažných prostriedkov (výberov) z karty, ku ktorej sa viedol účet č. XXXXXXXXXX žalovaným, t.z. akú sumu si žalovaný celkom požičal, (b) akú sumu žalovaný celkom vrátil, (c) aká je suma uplatnených úrokov, (d) aká je suma sankčných úrokov, (e) aká je suma ostatných poplatkov a nákladov aj so špecifikovaním o aké poplatky a náklady ide a (f) aká je suma poistného resp. kompenzácie poistného. Predmetnú výzvu prevzal právny zástupca žalobcu dňa 10.12.2018.

10. Na návrh súd uznesením č.k. 19Csp/153/2018-93 zo dňa 28.12.2018 pripustil zmenu na strane žalobcu, kedy namiesto VÚB, a.s. pripustil do sporu ako žalobcu spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154.

11. V deň pojednávania (18.01.2018) doručil žalobca súdu podanie, v ktorom ospravedlnil neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania a uviedol, že žalovaný dňa 24.02.2013 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 04.03.2013, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, resp. po schválení Bankou, Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. bola súdu zaslaná spolu s podaným Návrhom na vydanie platobného rozkazu. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo

využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s.. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 600 Eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 20 Eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 12.03.2013 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 31 písm. b) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.07.2015 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. V posudzovanej veci bol žalovanému právnym predchodcom žalobcu poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Podporne odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2011 pod sp.zn. 6Co/95/2010. S uvedenou skutočnosťou výslovne počíta aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 3 ods. 6 z.č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. V nimi predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 22,80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj o výške schváleného úverového rámca 600 Eur a o výške štandardnej mesačnej splátky 20 Eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 12.03.2013, ako vyplýva z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania žalovaného predstavujú nasledovné debetné transakcie (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR):

- 12.03.2013 14.03.2013 F. R. V. XX-Y. -600,00 Eur
- 28.07.2013 30.07.2013 V. F. F. E. D.-Y. -2,80 Eur
- 28.07.2013 30.07.2013 U..E..F. XX R.-Y. -10,00 Eur
- 29.07.2013 01.08.2013 COOP Jednota M.,-Y. -3,92 Eur

Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 683,72 Eur, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Uvedené výpisy boli súdu predložené spolu s Návrhom na vydanie platobného rozkazu. Kreditné operácie vykonané žalovaným (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR):

- 12.04.2013 13.04.2013 Úhrada 0000000018520477/6500 20,00 Eur
- 09.05.2013 10.05.2013 Úhrada 0000000018520477/6500 20,00 Eur
- 06.06.2013 07.06.2013 Úhrada 0000000018520477/6500 20,00 Eur
- 25.07.2013 26.07.2013 Úhrada 0000000018520477/6500 20,00 Eur
- 28.08.2013 29.08.2013 Úhrada 0000000018520477/6500 20,00 Eur
- 30.09.2013 01.10.2013 Úhrada 0000000018520477/6500 20,00 Eur
- 31.10.2013 01.11.2013 Úhrada 0000000018520477/6500 42,25 Eur
- 29.11.2013 30.11.2013 Úhrada 0000000007118853/5200 52,24 Eur
- 27.12.2013 28.12.2013 Úhrada 0000000007118853/5200 20,00 Eur
- 27.01.2014 28.01.2014 Úhrada 0000000007118853/5200 20,00 Eur
- 06.03.2014 07.03.2014 Úhrada 20,00 Eur
- 27.03.2014 28.03.2014 Úhrada 40,00 Eur

- 29.04.2014 30.04.2014 Úhrada 20,00 Eur
- 27.05.2014 28.05.2014 Úhrada 20,00 Eur
- 30.06.2014 01.07.2014 Úhrada 23,00 Eur
- 28.07.2014 31.07.2014 Úhrada 30,00 Eur
- 26.08.2014 27.08.2014 Úhrada 30,00 Eur
- 28.10.2014 29.10.2014 Úhrada 59,55 Eur
- 29.01.2015 30.01.2015 Úhrada 110,00 Eur
- 02.03.2015 03.03.2015 Úhrada 46,68 Eur
- 18.09.2014 05.01.2017 Úhrada 30,00 Eur

Čo sa týka uplatnenej sumy 1 523,06 Eur, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 1 523,06 Eur pozostáva z:

- istiny 547,07 Eur
- poplatkov 160,20 Eur
- štandardného úroku 669,93 Eur
- sankčného úroku 145,86 Eur

K pojmom štandardný a sankčný úrok žalobca uviedol, že tie sú špecifikované v Obchodných podmienkach v čl. I „Vymedzenie pojmov“, a to nasledovne: „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba.“ Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Určenie výšky sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. „Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba, ktorou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti.“ „Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke Banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so Zmluvou a platnými právnymi predpismi. Banka má právo stanoviť Štandardnú úverovú sadzbu pre jednotlivé druhy Transakcií diferencovane.“ Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle Zmluvy a Cenníka vo výške 22,80 % ročne. V zmysle Obchodných podmienok: „V prípade, že klient do Dňa splatnosti neuhradí Povinnú splátku, Banka má právo: (a) úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne aj Sankčnou úrokovou sadzbou, (b) účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom, (c) neumožniť autorizáciu nových Transakcií na všetkých Kartových účtoch.“ Súčasne uviedol, že žalobca berie žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy 306,06 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Na zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku zotrval. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravil petít žalobného návrhu a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 217 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 1 217 Eur od 21.05.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. K podaniu priložil opäť nepodpísané Obchodné podmienky, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 05.07.2015 (bez dokladu o odoslaní resp. doručení žalovanému), nepodpísaný Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., platný od 01.12.2009 a nepodpísaný Indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.

12. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

13. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej

činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 53 ods. 3 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

19. Podľa § 53 ods. 4 písm. i) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

20. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

21. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 39 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 09.06.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 09.06.2013, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 09.06.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 09.06.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatení.

27. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 09.06.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 09.06.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

29. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

30. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej aj len ako „RPMN“) sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

31. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

32. Podľa § 19 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 09.06.2013, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

37. Podľa § 788 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, poistná zmluva obsahuje najmä :

- a) výšku poistnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poistnej sumy,
- b) výšku poistného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poistné alebo bežné poistné,
- c) poistnú dobu,
- d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
- e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poistnú zmluvu,

f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

38. Dňa 18.01.2019 sa konalo pojednávanie v neprítomnosti oboch sporových strán. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o úvere; Obchodnými podmienkami; výpisom z pôžičkovej karty Quatro od 14.03.2013 do 30.04.2018 (ďalej len ako „Výpis z karty“), Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 medzi Consumer Finance Holding, a.s. a VÚB, a.s. na jednej strane a Intrum Justitia Slovakia s.r.o.; Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) podľa NBS k 03/2013 pri splatnosti úverov od 1-5 rokov; Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 05.07.2015, Cenníkom VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., platným od 01.12.2009 (ďalej len ako „Cenník“), Indikatívnym výpočtom ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len ako „Výpočet RPMN“) a poplatkami za bezúčelové úvery v rámci programu hypopôžičky poskytované v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s..

39. Vzhľadom na skutočnosť, že v spore nenastali účinky účinného popretia skutkových tvrdení žalobcu v zmysle § 151 CSP, súd nepovažoval za sporné medzi stranami žiadne skutkové tvrdenia žalobcu. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné uviesť, že nepopretie skutkových tvrdení zo strany žalovaného nezbavuje súd povinnosti prihliadať na neprijateľné (a teda neplatné) zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na absolútnu neplatnosť právnych úkonov a prípadne aj na zákonný následok nedodržania zákonných náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy (t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru).

40. Vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter (§ 52 Obč. Z.) súd podrobil Zmluvu o úvere kontrole z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, pričom súd dospel k záveru, že úver z predmetnej Zmluvy o úvere je ex lege (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch) bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentujú viaceré zákonné náležitosti.

41. V samotnej Zmluve o úvere (čl. V bod 2) sa uvádza len deň splatnosti tzv. „Štandardnej splátky“ ako „15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise“. „Výpis“ je podľa (nepodpísaných) Obchodných podmienok písomná „informácia o pohyboch na kartovom účte, dlžnom zostatku a Povinnej splátke“. Deň splatnosti ako aj výška Povinnej splátky mali teda byť podľa Obchodných podmienok uvedené až vo „Výpise“. Štandardná splátka je podľa Obchodných podmienok minimálna splátka stanovená Bankou. Obchodné podmienky (na rozdiel od Zmluvy o úvere) pritom rozlišujú medzi predmetnými pojmami „Štandardná splátka“ a „Povinná splátka“. Povinnou splátkou je splátka vypočítaná podľa bodu 30 Obchodných podmienok, avšak Zmluva o úvere nemá zmienku o „Povinnej splátke“. Podľa Obchodných podmienok (bod 30) výšku „Povinnej splátky“, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, určuje banka v „Deň uzávierky“, čo je podľa Obchodných podmienok posledný deň mesačného cyklu, kedy banka stanoví predpis poplatkov a úrokov v zmysle Cenníka a (jednostranne) určí „Povinnú splátku“. Podľa názoru súdu preto Zmluva o úvere neobsahuje vyššie zákonné náležitosti, nakoľko výška a splatnosť „Povinnej splátky“ nebola žalovanému (spotrebiteľovi) zrejماً už v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, ale mala byť uvedená až vo Výpise a teda žalovaný sa o výške a splatnosti Povinných splátok mal dozvedieť až dodatočne, na základe zasielaných Výpisov. Základné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy pritom musia byť spotrebiteľovi zrejماً už v okamihu jej uzavierania (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/245/2013 z 18.03.2014). Predmetné nedostatky Zmluvy o úvere potom spôsobujú zo zákona (§ 11 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch) bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Obdobne tak, Zmluva o úvere neobsahuje zmienku o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch), čo takisto spôsobuje ex lege bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

42. Súd považuje úver z predmetnej Zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že v Zmluve o úvere - v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch - neboli pri RPMN (28,55%) uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, kedy v zmluve pri indikatívnom výpočte nie je (s výnimkou výšky úroku 22,80 %) ani zmienka o konkrétnych poplatkoch, ktoré mal žalovaný hradíť, pričom Zákon o spotrebiteľských úveroch rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom

rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, pričom možno jednoznačne uzavrieť, že žalobcovi (na rozdiel od žalovaného) tieto poplatky obsiahnuté v Cenníku známe museli byť už v čase uzavretia predmetnej zmluvy, avšak tieto poplatky v zmluve pri výpočte RPMN ako predpoklady na jej výpočet uvedené neboli. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa do celkových nákladov mali zahrnúť aj náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie, nakoľko tieto neboli samostatne uvedené v Zmluve o úvere. Uvedené skutočnosti spôsobili, že v Zmluve o úvere je nesprávne a v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa uvedená RPMN, nakoľko nielen vzorec pre výpočet RPMN, ale aj samotný údaj o RPMN v zmluve je tak nepreskúmateľný a teda žalovaný spotrebiteľ reálne nepoznal, aké konkrétne náklady za ktoré konkrétne poplatky ho s úverom čakajú. RPMN v zmluve vychádza z predpokladu, že úroková sadzba a poplatky sa nebudú meniť, avšak predchodca žalobcu v zmluve neuviedol, o aké konkrétne poplatky sa má jednať, navyš podľa Obchodných podmienok žalobca mohol úroky a poplatky uvedené v Cenníku kedykoľvek jednostranne meniť.

43. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v Zmluve o úvere neboli uvedené všetky zákonom predpísané náležitosti - zákon pritom vyžaduje písomnú formu zmluvy. Predmetné náležitosti (aj to nie všetky a nie správne) boli uvedené len v Obchodných podmienkach resp. Cenníku a vo Výpočte RPMN, ktoré listiny však v danom prípade neboli podpísané. Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp.zn. 6Co/396/2014 zo dňa 10.02.2015 skonštatoval, že Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods.3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na obchodné podmienky. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednané obsiahnuté v obchodných podmienkach, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto obchodné podmienky boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.11.2011, sp.zn. 2Cdo 245/2010, v zmysle ktorého „Ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednané, ktoré sú v nich obsiahnuté a pre ktoré zákon vyžaduje písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné.“

44. V danom prípade možno teda uzavrieť, že ak neboli v Zmluve o úvere v písomnej forme dojednané všetky zákonom požadované náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy a neboli ani podpísané Obchodné podmienky, Cenník ani Výpočet RPMN, na ktoré listiny či už žalobca alebo samotná Zmluva o úvere v týchto zákonných náležitostiach odkazuje, nedošlo potom (v písomnej forme) k dohode zmluvných strán na zákonných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy a preto sa úver z tejto zmluvy v zmysle (§ 11 a § 9) Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

45. Pokiaľ ide sankčné úroky a iné poplatky, tieto taktiež neboli dojednané v Zmluve o úvere a majú vyplývať len Obchodných podmienok a Cenníku, ktoré neboli žalovaným podpísané. Tieto poplatky mohla navyš banka jednostranne meniť bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Dojednanie bodu 34 Obchodných podmienok o možnosti banky (za predpokladu, že by aj bolo platne dojednané) v prípade omeškania žalovaného účtovať na mesačnej báze administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky (pozn. súdu vo výpise z karty označené ako „Náklady vymáhania do okamžitej splatnosti“) by súd považoval za neplatné aj pre (i) obchádzanie zákona (§ 517 Obč.Z. v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR) ustanovujúceho najvyššiu možnú mieru úrokov z omeškania, ako aj pre (ii) neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014 (dojednanie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku). Je nutné skonštatovať, že samotná výška tohto administratívneho

poplatku (účtované na mesačnej báze vo výške 16,60 Eur) je (popri úrokoch z omeškania) neprimerane vysokou sankciou za neplnenie záväzkov a teda neprijateľnou a tak neplatnou zmluvnou podmienkou. Aj keď žalobca v tejto časti poplatkov a sankčného úroku zobral žalobu späť, je zrejmé, že žalobca resp. jeho predchodca započítaval platby žalovaného aj na tieto poplatky, nakoľko žalovaný reálne čerpal z karty len 616,72 Eur (12.03.2013 sumu 600,00 Eur; 28.07.2013 sumu 2,80 Eur; 28.07.2013 sumu 10,00 Eur a 29.07.2013 sumu 3,92 Eur), zaplatil pritom 638,72 Eur, napriek tomu vo Výpise z karty žalovaný eviduje žalobca na strane záväzkov žalovaného sumu až 2 206,78 Eur.

46. Čo sa týka poplatkov za úverové rizikové poistenie (0,38 Eur mesačne), v prvom rade súd konštatuje, že článok VII Zmluvy o úvere („Úverové poistenie“) je písaný takmer nečitateľne drobným písmom. Ďalej je potrebné uviesť, predmetný článok VII zmluvy neobsahuje základné náležitosti poistnej zmluvy podľa § 788 ods. 2 Obč. Z., ale odkazuje len na Všeobecné poisťné podmienky a Rámcovú zmluvu o poistení, ktoré listiny však žalobca ako dôkaz nepredložil. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že by v prospech žalovaného došlo k platnému uzavretiu poistnej zmluvy v zmysle § 788 a nasl. Obč. Z.. Na základe výzvy súdu samotný žalobca uviedol, že „Čo sa týka uplatnenej sumy 1 523,06 Eur, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením“. Podľa uvedených skutočností teda mal predchodca žalobcu v mene žalovaného uzatvoriť poisťnú zmluvu, pričom však žalobca dôkaz o tom ani nepredložil (nebola predložená ani poisťná zmluva, ani poisťné podmienky) a navyše súd konštatuje, že žalovanému v zmysle čl. VII Zmluvy o úvere neboli známe žiadne obsahové náležitosti poistnej zmluvy, ktoré mal predchodca žalobcu v jeho mene uzatvoriť (s výnimkou spôsobu určenia poisťného), čo súd považuje za neprípustné. Žalobca tak nepreukázal ani uzatvorenie zmluvy, ani vedomosť žalovaného o obsahu poistnej zmluvy a žalobca nepreukázal ani to, že skutočne za žalovaného poisťné hradil, z titulu čoho si v zmysle Výpisu z karty uplatňoval voči žalovanému „kompenzácie poisťného vo výške 0,38 Eur mesačne.

47. Žalobca zobral podaním doručeným súdu dňa 18.01.2018 žalobu čiastočne vo výške 306,06 Eur s príslušenstvom späť, súd preto v zmysle § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil (výrok I.).

48. Vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené, keďže žalovanému bolo na istine úveru poskytnutých len 616,72 Eur a keďže žalovaný zaplatil žalobcovi resp. jeho predchodcovi celkom až 638,72 Eur, čo je teda viac, ako mu žalobca (na istine) poskytol, súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) Pokiaľ ide o úroky zo omeškania, žalobca uviedol, že žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise (pozn. súdu - nie teda v Zmluve o úvere, čo opätovne potvrdzuje záver súdu o tom, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy nepoznal termín konečnej splatnosti úveru ani splatnosť Povinných splátok), a to ku dňu 30.04.2018. Z Výpisu z karty pritom vyplýva, že posledná platba žalovaného v sume 30 Eur bola zaúčtovaná žalobcom dňa 05.01.2017, napriek tomu, že žalovaný ju uskutočnil už dňa 18.09.2014 (podľa Výpisu z karty reálna posledná úhrada žalovaného bola dňa 02.03.2015 vo výške 46,68 Eur). Keďže je úver bez úrokov a poplatkov a keďže žalovaný uhradil žalobcovi viac, ako mu predchodca žalobcu poskytol, nemohol byť potom žalovaný k 20.05.2018 v omeškani, ako to žalobca tvrdí a preto súd žalobcovi nepriznal ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

49. V spore mal plný úspech žalovaný a podľa § 255 CSP by mu mal prislúchať nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Súd však v danej veci aplikoval ustanovenie § 257 CSP, nakoľko žalovanému preukázateľne žiadne trovy v spore nevznikli a preto mu súd nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok III). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp .zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018, podľa ktorého „ak podľa obsahu spisu strane žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolať môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolať možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.